

Podstawowe pojęcia dotyczące pracy w zespole i pracy ze światem (ang. *worldwork*)

(Koncepcje pracy ze światem wciąż są rozwijane, a ich rozwój można śledzić na stronach [www](http://www.aamindell.net) związanych z pracą z procesem na przykład www.aamindell.net. Warto również przeczytać książkę Arny'iego 'Siedząc w ogniu' i 'The Deep Democracy of Open Forums'.)

Szkolenie zerowe, pierwsze i drugie: (ang. *0, 1st and 2nd trainings*) Krótko mówiąc stan zero oznacza doświadczanie bez świadomości. W *zerowym* szkoleniu, wyrażasz się oraz poznajesz siebie i innych poprzez swoje doświadczenie. W *pierwszym szkoleniu*, uświadamiasz sobie swoje doświadczenie jako fakty i role, jak również jesteś świadom innych ról i wektorów. W *pierwszym i drugim szkoleniu*, można przynajmniej na chwilę doświadczyć rzeczywistości będąc Big U oraz będąc Umysłem Procesu (ang. *Process Mind*), a także facylitować zgodnie z koncepcją głębokiej demokracji. W *drugim szkoleniu* można robić to przez większość czasu.

Big U: Big U wywodzi się z myślenia systemowego. U oznacza wszechświat (ang. *Univers*), albo większą część grupy lub osoby. Systemem może być cały świat, grupa lub osoba albo nawet cząsteczką. W każdym przypadku koncepcja Big U łączy się z funkcją pilotującą umysłu systemu (albo dokładniej z umysłem kwantowym). Jest doświadczana jako swego rodzaju pochodząca z krainy snu reguła organizująca system obejmująca wszystkie jego części, osoby i sytuacje, z którymi mamy do czynienia.

Współczucie: Dostęp do Big U to kluczowa zasada facylitacji w pracy ze światem. Big U jest potencjalnym facylitatorem, jest kompasem, który jest otwarty na wszystkie kierunki i strony i współodczuwa. To kompas otwarty i zainteresowany wszystkimi wektorami. Współczucie łączy w sobie otwartość i świadomość. (w języku angielskim słowo współczucie '*compassion*' zawiera w sobie słowo kompas – ang. *compass*).

Konsensus: Facylitator może pomóc w osiągnięciu konsensusu zauważając w jakim kierunku na początek grupa chciałaby pójść, wiedząc jednocześnie, że wszystkie problemy i uczucia są ważne i trzeba przedyskutować je któryś momencie. Niezależnie od wybranego tematu istnieje temat-parasol (ang. *umbrella topic*), który zawiera wiele podtematów. Niektóre z nich mogą zawierać inne tematy wymienione przez członków grupy podczas zbierania tematów.

Głęboka demokracja: Głęboka demokracja to podstawowe pojęcie jak również wielowymiarowa metaumiejętność starszyny (czujące podejście) wobec życia, które uznaje za równie ważne: problemy **uzgodnionej rzeczywistości** (fakty, problemy, zagadnienia, ludzi); figury z **poziomu snu** (role, role duchy, kierunki) oraz **esencję** (wspólne podłoże), która łączy wszystkich.

Podwójne sygnały: Podwójny sygnał oznacza, że ktoś przekazuje jedną informację, z którą się utożsamia lub, która w danym momencie zgodna jest z jego intencją, a jednocześnie poprzez swoje słowa lub ciało wyraża coś innego, co jest odległe od jego świadomości. Na przykład, mogę werblanie twierdzić że chcę wejść z tobą w relację. To jest moja intencja. Jednocześnie jednak patrzę w dół, a nie na ciebie. To jest podwójny sygnał. Skupianie się na podwójnych sygnałach, badanie ich, wyrażanie i wnoszenie do rozmowy może być bardzo pomocne.

Ekologia: Nauka o 'naszym domu' obejmuje całą biosferę. Obecnie w ekologii zorientowanej na proces, 'Dom' oznacza nie tylko geologię, biologię, socjologię biosfery, ale również mityczne figury i uczucia, a także poczucie niewysłowionej mądrości ziemi lub wszechświata - umysł procesu (ang. *processmind*). Ekologia to interdyscyplinarna dziedzina, której ostateczna definicja wymaga uzupełnienia. Ekologia jest bardziej złożona niż tylko 'środowisko' i potrzebuje głębokiej demokracji.

Progi (ang. *edges*): Próg odnosi się do chwili, gdy ktoś mówi, ale nie może dokończyć tego o czym mówi z przyczyn osobistych albo też z powodu rzeczywistych lub odczuwanych ograniczeń narzucanych przez grupę. Warto zapytać wtedy osobę dlaczego tak trudno jest mówić i jeżeli okoliczności pozwolą, pomóc jej przejść przez próg i dokończyć to co próbuje powiedzieć. Ewentualnie, facylitator może pomóc takiej osobie wyobrażając sobie jak wyglądałoby przejście przez próg oraz robiąc to za tą osobę.

Starszyzna: Uniwersalna metaumiejętność, która wypływa z najgłębszego ja. Umiejętność ta łączy głęboką demokrację i poczucie, że świat jest twoim dzieckiem z przekonaniem, że spojrzenie poszczególnych osób jest równie ważne jak wielka tajemnica w tle. Metaumiejętność ta wyrasta ze współczucia Big U.

Splątanie (ang. *entanglement*): Metafora zapożyczona z fizyki kwantowej oznaczająca, doświadczenie osoby lub grupy, w którym części połączone są nie tylko bezpośrednio, ale również na sposób magiczny lub 'nielokalny', tak jak w jungowskiej synchroniczności.

Flirty: Używamy słowa 'flirt' w najogólniejszym znaczeniu. Flirt to coś co przyciąga naszą uwagę. Kwiat na przykład może 'flirtować' z nami (i vice versa!). Flirt wydarza się tak szybko, że zazwyczaj umyka nam lub zapominamy o nim. W komunikacji jednak flirty odgrywają ważną rolę – poprzedzają sygnały i potencjalne trudne sytuacje związane z komunikacją.

Ujmowanie w ramy i poziomy: Facylitator może ująć w ramy (ang. *frame*) dyskusję poprzez zaznaczenie różnych poziomów lub wymiarów, o których ludzie mówią. Na przykład: jedna osoba może mówić o problemach (dotyczących uzgodnionej rzeczywistości) i o działaniu, podczas gdy ktoś inny mówi o uczuciach (poziom snu). Jeszcze ktoś inny może mówić o wspólnym tle (esencji), która nas jednoczy. Ta rozbieżność poziomów sama w sobie może być przyczyną konfliktu. Facylitator może nazwać rzeczy mówiąc, że jest wiele poziomów, które pojawiają się jednocześnie: jedna z osób mówi o podjęciu działań podczas, gdy druga mówi o swoich uczuciach. Może zapytać, na której sprawie się skupić, pamiętając jednocześnie o pozostałych.

Role duchy: Duchy należą do świata snów. Odnoszą się do tych rzeczy, o których się mówi, ale które nie występują bezpośrednio w danej grupie. Niektóre typowe duchy to przodkowie, o których się mówi, ale, którzy nie są obecni; 'zła' osoba, której nie ma w pokoju, środowisko itp. Odegranie, wyrażenie poglądów i myśli duchów, może okazać się kluczowe dla dalszego procesowania. Ważne jest też, by zdawać sobie sprawę, że każdy ma w sobie rolę ducha.

Gorące miejsca (ang. *hot spots*): Intensywny moment, w którym pojawia się silna emocjonalna rozbieżność pomiędzy osobami w grupie lub gdy wydarza się coś zabronionego albo intensywnego i sprawia, że wszyscy milkną lub zastygają. Jeżeli nie poświęcimy uwagi gorącym miejscom stają się źródłem przyszłej eskalacji. Dlatego warto zauważać gorące miejsca, zwalniać i pogłębić uczucia każdej ze stron konfliktu. Gorące miejsca mogą prowadzić do pogłębienia procesu.

Metaumiejętności: Metawłaściwość lub uczucie obecne w tle, gdy używa się umiejętności. Sposób w jaki mówisz lub robisz coś to metaumiejętność, która może być szorstka, pomocna, współczująca, naukowa, skora do zabawy itp.

Nielokalność: Doświadczenie wzajemnych powiązań lub synchroniczności, poza czasem i przestrzenią. Także odczucie bycia nie tylko w ciele, ale również bycia rozpuszczonym we wszechświecie.

Otwarte fora: Ustrukturyzowane, głęboko demokratyczne spotkania, osobiste lub mające miejsce w przestrzeni wirtualnej, w trakcie których każdy może się wypowiedzieć, i które dotyczą problemów społecznych jak również głębokich uczuć i snów uczestników. Metoda otwartego forum to bardziej liniowa forma pracy ze światem. Facylitator częściej interweniuje i dokłada starań, by wydarzenia nie działy się zbyt szybko.

Światy równoległe: Każde uczucie i każdy wektor jest 'światem równoległym' ponieważ zwykle nie jest bezpośrednio w kontakcie ze światem innych wektorów i uczuć. To jest podstawowa sytuacja w pracy ze światem. Jedna grupa ludzi często żyje w 'świecie równoległym' wobec innej grupy. Żyjemy obok siebie ale jak linie równoległe, rzadko się spotykamy się.

Facylitator uczesniczący (ang. *participant facilitator*): W pracy ze światem każdy może wejść w rolę facylitatora lub lidera. Dlatego wcześniejsza koncepcja uczestnika zmieniła się. Teraz uczestnika lub członka społeczności nazywamy 'uczestniczącym facylitorem' podobnie jak lider/facylitator jest liderem-podążającym.

Umysł procesu (ang. *Process Mind*): Jest to najgłębsza część w nas. Można ją skojarzyć z jakąś częścią ciała albo duchem jakiegoś miejsca na ziemi. Podobnie jak ziemia leży u podstaw wszystkich procesów ludzkich i procesów naturalnych w biosferze umysł procesu to śniąca inteligencja w tle wszystkich naszych doświadczeń. UP to klucz dla wszystkich facylitatorów dopraczy z wszystkimi światami i ludźmi.

Reologia: Nauka o przepływie, która w pracy z procesem jest zarówno nauką jak i sztuką płynności i ruchu pomiędzy poziomami i częściami.

Role: Role należą do sennego aspektu procesów grupowych. Mimo, że role np. takie jak 'szef', 'podwładny', 'pacjent', 'pomocnik' wydają się należeć do konkretnych osób lub grup w rzeczywistości są to 'duchy czasu', które muszą być wyrażane przez wielu z nas. Innymi słowy każda rola jest o wiele większa niż jakakolwiek osoba lub grupa. A każdy z nas jest większy niż pojedyncza rola. Innymi słowy osoby i role nie są tym samym.

Zamiana ról: Istnieje naturalna tendencja do zmieniania ról. Możemy utożsamiać się z pewną rolą ale później, w pewnym momencie zauważamy, że przyciąga nas inna rola albo że jesteśmy w innej roli. Na przykład pracownik opieki społecznej, należący do organizacji pomagającej cierpiącym i potrzebującym może zacząć mówić o swoim własnym cierpieniu. W tym momencie wejdzie w rolę tych, którzy potrzebują opieki. Zauważanie zmiany ról i pozwalanie sobie na nią wymaga ćwiczenia świadomości – wyczuwania, kiedy jesteś w jednej roli, a kiedy zaczynasz być w innej. Zmienianie ról, jest właściwością świata snów, w którym wszystkie role są wspólne.

Drugie szkolenie (ang. *second training*): Pierwsze szkolenie nakierowane jest na uchwycenie informacji, które mogą być łatwo wyrażane poprzez słowa, i którymi możemy dzielić się z innymi. Są to na przykład problemy, sygnały, gorące miejsca i role. Drugie szkolenie skupia się na podążaniu za informacjami, które trudno opisać słowami, a które wywodzą się z mitycznych źródeł takich jak ziemia.

Praca w zespole: Zespół to grupa 'zwierząt pociągowych' (Webster). Praca w zespole to zespołowy proces w którym każdy ma kontakt z Big U zespołu.

Wektory: Strzałki. Wektor to matematyczna nazwa na strzałkę. Używamy wektorów by opisać subiektywne albo senne poczucie kierunku w relacji z ziemią. Ziemia przyciąga lub porusza tobą w pewnym kierunku w danej chwili. Jeżeli pójdziesz w tym kierunku możesz doświadczyć poczucia energii, siły i rytmu. Dzięki temu możesz dowiedzieć się jakie znaczenie ma ten kierunek.

Praca ze światem (ang. *Worldwork*): to metoda pracy z małymi i dużymi grupami, która posługuje się głęboką demokracją w pracy z problemami wszelkich grup i organizacji. Aby rozwiązać rzeczywiste problemy i wzbogacić doświadczenie wspólnoty, praca ze światem wykorzystuje energię grupy lub organizacji pochodzącą z poziomu snu (na przykład projekcje, plotki, role i twórczą fantazję). Pracujący ze światem facylitator słucha ziemi, pracuje wewnętrznie, ćwiczy umiejętności komunikacyjne używając świadomość ról oraz sygnałów i rang, aby wzbogacić życie organizacyjne. Praca ze światem została z sukcesem zastosowana w pracy z wielokulturowymi i wielopoziomowymi społecznościami, wspólnotami Aborygenów, na uniwersytetach, w pracy z małymi i dużymi międzynarodowymi organizacjami, gorącymi miejscami w obrębie miast i na terenach światowych konfliktów. Praca ze światem wymaga dostępu do 'umysłu procesu'.

TWOJE POJĘCIA: napisz do a+a (www.aamindell.net) i innych o tym jak rozwijasz pracę ze światem.